

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217205770
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2018:6217205770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobcu M. G., G.. XX. XX. XXXX, K. V. XXX, XXX XX Z., proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava vyššie, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., zo sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zo dňa 11. 07. 2016 sp. zn. SRSAspA 08281/16.

II. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 26.09.2017 žalobkyňa navrhla zrušiť rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej č. 2, pod sp. zn. SRSAspA 08281/16 zo dňa 11.07.2016. Uviedla, že žalobu podala v zákonnej lehote, pretože dňa 12.09.2017 prevzala upovedomenie o začatí exekúcie vo veci sp. zn. EX 16509/17. Ako dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku označila skutočnosť, že rozhodnutie rozhodcovského súdu vychádza z neplatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a je tu aj iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a porušenie malo vplyv na výsledok sporu, pričom výkon rozsudku je v rozpore s verejným poriadkom SR a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Ďalej poukázala, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán, preto je neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a následne nemohla byť podkladom pre vydanie poverenia pre vykonanie exekúcie. Pohľadávka právneho predchodcu žalovaného, ktorá bola označená v dohode o uznaní záväzku, ani jej výška, neboli preukázané. Poukazovala ďalej na súdnu prax v obdobných veciach (napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17Co/234/2013 zo dňa 02.07.2014 a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/25/2014 zo dňa 14.05.2014). Výzva na označenie súdu adresovaná žalovanému nepreukazuje jej skutočnú vôľu ako spotrebiteľa zvoliť si súd, ktorý mal rozhodovať spor z dohody o uznaní záväzku. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a bola uzatvorená v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa a jej cieľom bolo zabezpečiť dohodu o splátkach. Rozhodcovská zmluva spolu s dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach predstavuje postup žalovaného, ktorý bol v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach sú neplatné právne úkony. Rozhodcovská zmluva nebola navyše individuálne dojednaná a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán. Nebola preto daná právomoc rozhodcovského súdu viesť rozhodcovské konanie a vydať rozhodcovský rozsudok.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 06.02.2018. Uviedol, že neboli splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zák. č.335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a žalobkyňa zákonné dôvody nijako nepreukázala. Dňa 22.12.2008 žalobkyňa v postavení dlžníka uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 730,-- EUR, ktorý sa žalobkyňa zaviazala uhrádzať v pravidelných splátkach vo výške 27,41 EUR a dodržiavať zmluvné podmienky. Vzhľadom na to, že splátky neuhrádzala došlo tým k porušeniu jej zmluvných povinností podstatným spôsobom. Žalovaný nemal úmysel navyšovať pohľadávku, preto ponúkol žalobkyni možnosť, aby pohľadávku uhradila v splátkach a predložil jej Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach spolu s Rozhodcovskou zmluvou, ktoré mal možnosť si prezrieť a oboznámiť sa s ich obsahom a dokumenty podľa svojej vôle podpísať, pokiaľ s nimi súhlasila. Žalobkyňa Dohodu a Rozhodcovskú zmluvu vyplnila a podpísala dňa 20.09.2014, ktorým okamihom boli platne uzatvorené. Na základe Dohody zo dňa 20.09.2014 žalobkyňa uznala svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy a zaviazala sa žalovanému uhradiť dlh pozostávajúci z istiny vo výške 542,95 EUR, príslušenstva vo výške 591,28 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 542,95 EUR počnúc od 23.11.2012 až do zaplatenia. Právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie veci bola založená Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 20.09.2014, prostredníctvom ktorej si strany v bode 3.1 dohodli riešenie všetkých sporov, ktoré by vznikli z dohody a to pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom SR, ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde alebo všeobecnom súde SR. Ďalej dodal, že žalobkyňa podpísala dohodu, čím prejavila svoju vôľu splniť záväzok s prihliadnutím na obsah dohody, ktorý nebol rozsiahly, čím mala možnosť oboznámiť sa s Dohodou a vysloviť nesúhlas, prípadne dohodu odmietnuť. Obsah Dohody ako aj Rozhodcovskej zmluvy bol žalovaným dopredu pripravený, ale daná skutočnosť nie je neobvyklá, pretože niektorá zo zmluvných strán musela návrh pripraviť. Rozhodcovská zmluva obsahovala označenie rozhodcovského súdu, ako aj vysvetlenia o obsahu a poučenie o možnosti od Rozhodcovskej zmluvy odstúpiť podľa vlastného uváženia, ako aj poučenie o možnosti začať konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovská zmluva bola samostatným dokumentom, ktorý bol obsahovo oddeleným od spotrebiteľskej zmluvy, ako aj od Dohody. Žalobkyňa mala možnosť namietať právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, ale reagovala požiadavkou na povolenie splátok dlhu. Uvedený postoj teda tiež svedčí o tom, že žalobkyňa bola riadne oboznámená s rozhodcovským konaním a rozhodcovský súd postupoval v súlade so zákonom. Neboli splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

3. Žalobkyňa sa písomne vyjadrila aj v podaní doručenom súdu dňa 23. 02. 2018. Zotrvála na dôvodoch žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Uviedla, že dotazník k Dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a Rozhodcovskej zmluvy spolu s dohodou predstavujú konanie, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zák. č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd by mal skúmať okolnosti, ktoré viedli k vzniku pôvodného záväzkového vzťahu, a ktoré predchádzali podpísaniu Dohody o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky. Spôsob, ktorým bola Dohoda sformulovaná bola pre bežného spotrebiteľa mätúca v pojme „uznanie záväzku a uznanie dlhu“ a postup zo strany žalovaného nebol v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, pretože využíval omyl žalobkyne na dosiahnutie predĺženia premičacej doby. Dohoda má formulárový charakter a nezodpovedá skutočnému prejavu vôle žalobkyne, pretože obsahuje do formulára spísané údaje, ktoré jej zo strany žalovaného neboli žiadnym spôsobom vysvetlené. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, pričom dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky predstavuje absolútne neplatný právny úkon. Z tohto dôvodu je neplatná aj rozhodcovská zmluva, ktorá slúžila na riešenie sporov z dohody, a preto nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na vydanie napadnutého rozhodnutia. Rozhodcovský súd sa dostatočne nezaoberal okolnosťami pôvodného právneho vzťahu, t. j. zmluvy o úvere zo dňa 22.12.2008 a či boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z pôvodného žalovaného. Okrem toho úverová zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu a ani údaj o RPMN. Rozhodcovský súd neprihliadol na to, že úver bol bezúročný a bez poplatkov, pričom Dohoda o uznaní záväzku obsahuje výšku dlžnej sumy, ktorá bola v rozpore so zákonom. Vzhľadom na nesplnenie podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách nebol žalovaný v rozhodcovskom konaní vecne legitimovaný.

4. Súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní dňa 26.06.2018.

5. Žalobkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní a súhlasila, aby súd konal v jej neprítomnosti a prihliadol na obsah predložených listinných dokladov a jej písomných vyjadrení, na ktorých zotrvala.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 26.06.2018 uviedol, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná, pretože obsahuje poučenie o rozhodcovskom konaní a jej súčasťou bola možnosť neprijať rozhodcovskej konanie alebo ho odmietnuť, prípadne od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. Všetky úkony, ktoré smerovali k vydaniu rozhodcovského rozsudku boli vykonané v súlade so zákonom a spĺňajú zákonné náležitosti (doručenie žaloby, výzva na zvolenie rozhodcovského súdu). Navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a prisúdil žalovanému nárok na náhradu trov konania.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom Upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. EX 16509/17 č.l. 4-6, výpisom z obchodného registra žalovaného č.l. 9-11, skenom súdnej doručky rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSApA 08281/16 z 26. 09. 2016 č.l. 15, dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 20. 09. 2014 č.l. 27-28, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 20. 09. 2014, ftk doručky o doručení upovedomenia o začatí exekúcie EX 16509/17 č.l. 57, obsahom pripojeného exekučného spisu sp. zn. 5Er 372/2017.

8. Na tomto základe súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 22.12.2008 bola medzi právnym predchodcom žalovaného (Všeobecná úverová banka, a.s.) a žalobkyňou uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXLCLXXXXXXXX na základe ktorej, boli žalobkyňi poskytnutej finančné prostriedky formou úveru, ktoré sa zaviazala vrátiť právnemu predchodcovi žalovaného spolu s celkovými nákladmi spojenými s poskytnutím úveru v pravidelných splátkach. Svoje zmluvné povinnosti si nespĺnila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania so splácaním úveru a bola vyzvaná právnym predchodcom žalovaného na uhradenie dlžnej sumy. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi žalovaným a právnym predchodcom žalovaného dňa 12.12.2012 bola pohľadávka z Úverovej zmluvy zo dňa 22.12.2008 voči žalobkyňi postúpená na žalovaného v celkovej výške 1.134,23 EUR. Následne žalovaný zaslal žalobkyňi Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (číslo zásielky: 2662892), ktorá bola podpísaná dňa 20.09.2014. Podľa čl. 1 obsahu Dohody žalobkyňa uznala záväzok, ktorý vznikol na základe z úverovej zmluvy č. XXXXLCLXXXXXXXX zo dňa 22.12.2008 s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 542,95 EUR, z ostatného príslušenstva vo výške 591,28 EUR, z úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 542,95 EUR za dobu od 23.11.2012 do dňa splatnosti poslednej splátky. Súčasne s Dohodou zo dňa 20.09.2014 (ďalej len „Dohoda“) žalovaný zaslal žalobkyňi spotrebiteľskú Rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola podpísaná dňa 20.09.2014. Podľa Rozhodcovskej zmluvy v čl. 3 bolo dohodnuté, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod č. XXXXXXXX, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred a) Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, pričom rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu a rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu s tým, že účastník má možnosť podať voči rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu do pätnástich dní od doručenia rozsudku žiadosť o jeho preskúmanie, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa neuhrádzala dohodnuté splátky podľa Dohody zo dňa 20.09.2014, podal žalovaný dňa 16.03.2016 na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, žalobu o zaplatenie sumy 1.265,10 EUR s príslušenstvom. Rozhodcovské konanie bolo vedené pod sp. zn. SRSApA 08281/16, pričom žalovaný pripojil v rozhodcovskom konaní ku žalobe Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2012 spolu s prílohami, Zmluvu č. XXXXLCXXXXXXXX zo dňa 22.12.2008 spolu so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.09.2014, rozhodcovskú zmluvu zo dňa 20.09.2014. Po ustanovení rozhodcu na rozhodnutie vo veci samej, vyzval rozhodcovský súd žalobkyňu na podanie žalobnej odpovede. Žalobkyňa doručila súdu písomnú žalobnú odpoveď a požiadala o možnosť postupného splnenia dlhu. Následne Stály rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok, ktorým zaviazal žalobkyňu, aby zaplatila žalovanému čiastku 1.265,10 EUR, úrok z omeškania 142,03 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 468,44 EUR počnúc od 24.12.2015 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania 84,67 EUR, trovy právneho zastúpenia žalobcu v rozhodcovskom konaní vo výške 167,98 EUR, všetky

v mesačných splátkach vo výške 40,-- EUR, splatných k poslednému dňu mesiaca, so splatnosťou prvej splátky po právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Rozhodcovský rozsudok žalobkyni bol doručený a rozhodnutie prevzala dňa 26.09.2016. Na rozhodnutí bola vyznačená právoplatnosť dňa 12.01.2017 a vykonateľnosť dňa 01.03.2017. Dňa 31.03.2017 bol do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., spísaný návrh oprávneného na vykonanie exekúcie za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného vo výške 1.265,10 EUR spolu s príslušenstvom (ročný úrok z omeškania 8,75 % zo sumy 46 8,44 EUR od 24.12.2015, úrok z omeškania 142,03 EUR, trovy právneho zastúpenia v súdnom konaní 167,98 EUR, súdny poplatok 84,67 EUR z prisúdenej sumy žalovanému rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SRSAspA 08281/16 zo dňa 11.07.2016, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitra, IČO: 45744971). Súdny exekútor JUDr. Krutý dňa 19.06.2017 požiadal tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe označeného rozhodcovského rozhodnutia. Okresný súd Veľký Krtíš poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., vykonaním exekúcie podľa poverenia č. 5610054144 zo dňa 13.07.2017, ktoré doručil súdnemu exekútorovi dňa 17.07.2017. Súdny exekútor dňa 06.09.2017 upovedomil žalobkyňu (povinná v exekučnom konaní) o začatí exekúcie upovedomením zo dňa 06.09.2017, ktoré bolo žalobkyni doručené dňa 13.09.2017 do vlastných rúk. Súčasťou obsahu upovedomenia o začatí exekúcie (č. l. 6) bolo poučenie o práve podať námietky voči exekúcii v zákonnej lehote a poučenie o práve do uplynutia lehoty na podanie námietok proti exekúcii, podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Dňa 26.09.2017 žalobkyňa doručila tunajšiemu súdu žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, č. k. SRSAspA 08281/16 zo dňa 11.07.2016.

9. Podľa § 1 ods.1 písm. a/ Zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“); tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

10. Podľa § 2 ods. 1 ZoSRK; spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

11. Podľa § 3 ods. 1 ZoSRK; spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

12. Podľa § 3 ods. 2 ZoSRK; spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

13. Podľa § 3 ods. 3 ZoSRK; spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať: a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa, b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1

14. Podľa § 45 ods.1 písm. e/ ZoSRK; účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

15. Podľa § 46 ods. 1 veta prvá ZoSRK; žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

16. Podľa § 46 ods. 3 ZoSRK; ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

17. Podľa § 243h ods. 1; veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

18. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017; exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 47 ods. 1 ZoSRK; ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

20. Súd sa pri rozhodovaní spravoval vyššie citovanými ustanoveniami, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci. Dospel k záveru, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v zákonnej lehote a bola dôvodná, preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Napádaný rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 26.09.2016. Žalobkyňa mala postavenie spotrebiteľky, preto mohla podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku do uplynutia lehoty na podanie námietok proti exekúcii. Žalobkyňa prevzala upovedomenie o začatí exekúcie dňa 13.09.2017 a žaloba bola súdu doručená dňa 26.09.2017, čím bola zachovaná zákonná lehota na podanie žaloby, pretože žalobu doručila súdu do uplynutia lehoty na podanie námietok voči exekúcii.

21. Žalobkyňa žalobou požadovala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý napádala, okrem zákonných dôvodov uvedených v § 45 odseky 1 písm. i), j) k), l) ZoSRK, najmä pre neplatnosť Rozhodcovskej zmluvy. Z tohto dôvodu súd sústredil pozornosť pri rozhodovaní na zákonný dôvod vyjadrený v ustanovení § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK t. j. na posúdenie platnosti rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi stranami dňa 20.09.2014. Z dokazovania nesporne vyplýva, že sporné strany uzatvorili dňa 20.09.2014 Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (číslo zásielky: XXXXXXXX) zároveň tento istý deň žalobkyňa podpísala aj rozhodcovskú zmluvu (číslo zásielky: XXXXXXXX), ktoré doklady jej boli zaslané žalovaným. Zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní uvádza v ustanovení § 3 ods. 3 náležitosti, ktoré musí obsahovať spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Právnym následkom absencie týchto záležitostí je neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK). Pokiaľ v spotrebiteľskej zmluve niektorá zo zákonom vyžadovaných náležitostí chýba, je to dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ktorá okolnosť je zároveň právnym dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Jednou zo zákonných náležitostí, ktoré musí spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahovať je označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv na spory, z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. V spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve podpísanej žalovaným a žalobkyňou dňa 20.09.2014 nie je spotrebiteľská zmluva žiadnym spôsobom identifikovaná. Podľa čl.3 spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi stranami sa mali v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní riešiť všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, uzatvorenej pod zhodným číslom spisu ako bolo uvedené v záhlaví Rozhodcovskej zmluvy (č.XXXXXXX), vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.09.2014 však nie je spotrebiteľskou zmluvou, ale predstavuje právny následok predtým uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy v podobe uznania dlhu. Definícia pojmu spotrebiteľskej zmluvy je obsiahnutá v ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorou sa rozumie každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dohoda o uznaní

záväzku nezakladá nový spotrebiteľský medzi dodávateľom a veriteľom, ale slúži predovšetkým ako zabezpečovací prostriedok vo vzťahu ku peňažnému záväzku. Možno konštatovať, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonnú obsahovú náležitosť, ktorou bolo správne označenie spotrebiteľskej zmluvy, preto v zmysle § 39 OZ bola neplatná pre rozpor s ustanovením § 3 ods. 3 písm. b) ZoSRK. Povinnosťou žalovaného, ktorý žalobkyni predložil spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu na podpis, bolo riadne identifikovať v tejto zmluve spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Uvedenú povinnosť si žalovaný nesplnil a v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve žiadnym konkrétnym spôsobom spotrebiteľskú zmluvu nešpecifikoval. Ďalej súd konštatuje, že žalovaný v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve nedostatočne identifikoval Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pretože neuviedol dátum podpísania takejto dohody veriteľom a dlžníkom a odkázal len na číslo zásielky uvedené v záhlaví rozhodcovskej zmluvy. V obsahu Dohody bol zároveň nejasne stotožnený záväzok, ktorý mal vyplývať zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože uznanie záväzku podľa Dohody uvádza, že Zmluva č. XXXXLCLXXXXXXXX J.o dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená medzi žalobkyňou a pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s., čo je v rozpore so skutkovými zisteniami podľa obsahu Rozhodcovského rozsudku, sp. zn. SRSApA 08281/16 zo dňa 11.07.2016, ktorý konštatoval, že zmluvný vzťah bol založený medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného tj. spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 00151653. Žalovaný následne pohľadávku voči žalobkyni zo spotrebiteľskej zmluvy nadobudol postúpením na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2012. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva teda neobsahuje dostatočné určenie spotrebiteľskej zmluvy na spory, na ktoré sa vzťahuje a keďže ide o jednu zo základných náležitostí spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyžadovanú zákonom, tak absencia uvedenej náležitosti spôsobuje neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK.

22. Pre vznik rozhodcovskej zmluvy sa vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si výslovne vymienil rozhodcovské konanie. Z obsahu spisu nevyplýva, že žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou ako dodávateľ a najprv poučil žalobkyňu ako spotrebiteľku a poskytol jej dostatočný priestor na rozhodnutie. Predtlačené poučenie v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za kvalifikované vysvetlenie dôsledkov rozhodcovského konania. Kvalifikovaným kritériom pre záver súdu, že nejde o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli dopredu pripravenej a nebolo možné meniť ich obsah, tak ako to bolo v tomto prípade (článok 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Rozhodcovská zmluva podľa súdu nebola individuálne dohodnutá tým, že spotrebiteľ mal v úzkej časovej lehote po podpísaní zmluvy právo od nej odstúpiť. Spotrebiteľovi bola tým odopretá možnosť brániť sa pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, keď dodávateľ podal proti nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Vzhľadom na spôsob uzatvorenia Dohody zo dňa 20.09.2014 je evidentné, že spotrebiteľ nemal vedomosť a nemohol si dostatočne uvedomiť obsah zmluvy a pochopiť význam rozhodcovskej zmluvy ako celku. Celé znenie rozhodcovskej zmluvy bolo dopredu naformulované zo strany žalovaného ako dodávateľa, kde bol preformulovaný text vyhlásenia žalobkyne ako dlžníka o tom, že „pred“ podpisom zmluvy bola osobitne informovaná a poučená o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy, čím uvedené konanie žalovaného nemôže požívať právnu ochranu podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ak žalobkyni vznikol voči banke dlh v roku 2008, potom je evidentné, že v roku 2014 bol jej prípadný dlh už premlčaný, čím je namieste pochybnosť o platnosti uznávacieho prejavu žalobkyne podľa § 558 OZ. Z obsahu Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.09.2014 zreteľne vyplýva, že žalobkyňa nemala vedomosť o premlčaní dlhu v čase svojho uznávacieho prejavu. Napokon súd konštatuje, že relevantným dôvodom žalobkyne bola aj námietka, ktorá sa týkala neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalovaného a tým jeho vecnej legitímácie na podanie návrhu na rozhodcovský súd. Žalovaný v súdnom konaní nepredložil výzvu svojho právneho predchodcu adresovanú žalobkyni pred postúpením a tým nebolo preukázané aký mala žalobkyňa vlastne dlh, akú dobu bola v omeškaní, a či jej bol dlh vôbec zosplatnený a v akej výške. Uvedené okolnosti žalovaný nepreukázal, preto nemohlo byť naplnené ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách.

23. Nakoľko iba platná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva mohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, súd zrušil Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom na Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, sp. zn. SRSApA 08281/16 zo dňa 11.07.2016, pretože bol vydaný v rozpore so zákonom na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy (§ 2 ods. 1 ZoSRK). Vzhľadom na to, že

súd zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu uvedeného v ustanovení § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK, t. j. pre neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemusel skúmať ďalšie dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré boli uvedené žalobkyňou, pretože podľa neplatnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nebola daná právomoc stáleho rozhodcovského súdu na prejednanie vecí v rozhodcovskom konaní. Súd zrušil rozhodcovský rozsudok v celom rozsahu, pretože bol vydaný rozhodcovským súdom, ktorý na konanie a rozhodnutie nemal žiadnu právomoc.

24. Nakoľko k zrušeniu rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK po zrušení nasleduje právny postup podľa § 47 ods. 1 ZoSRK a po právoplatnosti rozsudku by súd mal pokračovať na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. V spore bola v plnom rozsahu úspešný žalobkyňa, preto jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Veľký Krtíš písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.